Homas
the spiritual way to success
K. Krishna Prasad Bhat
Website: http://homas.in
Email: homasonline@gmail.com
Mobil: 8000858858 /9940406777

अथ अर्धनारीश्वरचिन्तामणिमन्त्रविधानमुच्यते—

काश्यप ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । उमेशो देवता । अर्धनारीश्वरो वा देवता । रं बीजम् । ओं शक्तिः । रं हृदयम् । कं शिरः । पं शिखा । मं कवचम् । रं नेत्रम् । यं अस्त्रम् । ध्यानम्—

अहिशशिधरगङ्गाबद्धतुङ्गात्तमौलिः
त्रिदशगणनतांघ्रिः त्रीक्षणः स्त्रीविलासः ।
भुजगपरशुशूलान् खड्गवह्नी कपालं
शरमपि धनुरीशो बिभ्रदव्याच्चिरं वः ॥

उमेशपक्षे इदं ध्यानम् । अर्धनारीश्वरपक्षे तु ध्यानान्तरम्—

हावभावललितार्धनारिकं भीषणार्धमथवा महेश्वरम् ।
पाशसोत्पलकपालशूलिनं चिन्तयेज्जपविधौ विभूतये ॥

ध्यानान्तरम्—

अथवा षोडशशूलव्यग्रभुजा त्रिनयनाऽहिनद्धाङ्गी ।
अरुणांशुकानुलेपनवर्णाभरणा च भगवती ध्येया ॥

इदं तु क्रूरप्रयोगे ध्यानम् ॥ क्ष्म्र्यौं (र् क् प् म् र् य् औ ऊं, इत्येतेषां संघातात्मकोऽक्षरः) इति मन्त्रः ॥

अनलकरमरेफप्राण*संघातनाम-
श्रुतिहिमरुचिखण्डैर्मण्डितो मन्त्रराजः ॥

इति मन्त्रोद्धारः ॥ रेफ क प म पुनः रेफ य औ ऊं इत्येतेषां वर्णानां संयोगो मन्त्रः। सर्वकामफलप्रदः। मूकानां वाक्सिद्धिप्रदश्च। लक्षं जपेत्। त्रिमधुराद्रैस्तिलैस्तण्डुलैश्चायुतं हुनेत्। पुरश्चरणाहोमः ॥

अथ पूजा—

प्रासादोक्ते पीठे समावाह्य समर्चयेत्। पूजाविधिस्तु द्वेधा। तत्र(अयं) प्रथमो विधिः—

अङ्गैः प्रथमावृतिः। वृं वृषाय नमः। क्षं क्षेत्रपालाय नमः। चं चण्डेश्वराय नमः। दुं दुर्गायै नमः। मं महाकालाय नमः। नं नन्दिने नमः। गं गणेश्वराय नमः। सं सैन्यपालाय नमः ८ इति द्वितीयावृतिः। मातृभिस्तु तृतीया। लोकेशैः चतुर्थी। द्वितीयो विधिरुच्यते—

रं नमः। कं नमः। पं नमः। मं नमः। रं नमः। यं नमः। औं नमः। ऊं नमः। एतैर्मन्त्रवर्णैरष्टदिक्षु प्रथमावृतिः। मातृभिर्द्वितीया। लोकेशैस्तृतीया ॥

अथास्य मन्त्रस्य प्रयोगविशेषः—

कात्पूर्वं हसलिपिसंयुतं जपादौ
जप्तॄणां प्रवरमितीह केचिदाहुः ॥

अयमर्थः—ककारात्पूर्वं प्रथमरेफं त्यक्त्वा तस्य स्थाने ह् स् क्ष्म्र्यौं इति जप्तॄणां जपः वरं, इति केषाञ्चिन्मतम् ॥ प्रयोगान्तरम्—

* सद्यान्त इति ख ग घ मातृकापाठः सत्यान्त इति ङ मातृकायां शोधितः पाठः।

प्रासादाद्ययुतजपेन मंक्षु कुर्यात्
आवेशादिकमपि नीरुजां च मन्त्री ॥

प्रथमरेफं त्यक्त्वा तस्य स्थाने ह्रौं क्ष्म्यौं इत्येवं जपादिना नीरोगिणां स्वस्यावेशं कुर्यात् ॥ इति ॥

प्रयोगान्तरम्—

शिरसोऽवतरन्निशेशबिम्बे
स्थितमब्जिभिर्वृतमागळं सुधार्द्रम् ।
अपमृत्युहरं विषज्वराप-
स्मृतिविभ्रान्तिशिरोरुजापहं च ॥

अयमर्थः— स्वशिरसस्तावत् किञ्चिचन्द्रमण्डलमवतरध्यात्वा तस्मिन् मण्डले स्वात्मानं स्थितमिति ध्यायेत् । अजभिवृतं च आगळं सुधया आर्द्रीकृतं च ध्यायेत् । अपमृत्युहरणादिफलं भवति ॥

प्रयोगान्तरम्—

निजवर्णविकीर्णकोणवैश्वानरगेहद्वितयावृतात्रिकोणे ।
विगतस्वरवीतमुत्तमाङ्गे स्मृतमेतत् क्षपयेत् क्षणात् ग्रहार्तिम् ॥

अयमर्थः—प्रथमं षट्कोणं विलिख्य षट्सु कोणेषु मन्त्रस्य रेफादिवर्णान् विलिख्य, पुनः षट्कोणमध्ये त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये षोडशस्वरान् सबिन्दुकान् प्रतिलोमगतान् वृत्ताकारेण विलिखेत् । एवं स्वस्योत्तमाङ्गे स्मरेत् । ग्रहपीडा नश्यति ॥

प्रयोगान्तरम्—

वह्नेर्बिम्बे वह्निवत्प्रज्वलन्तं न्यस्त्वा बीजं मस्तके ग्रस्तजन्तोः ।
ध्यात्वाऽऽवेशं कारयेद् बन्धुजीवं तज्जप्तं वा सम्यगाघ्राण एव ॥

अयमर्थः— भूतग्रस्तस्य पुरुषस्य मस्तके त्रिकोणं लिखित्वा तदन्तरग्निवत् प्रज्वलन्तं मन्त्रबीजं लिखित्वा तादृशं ध्यायेत्। एवं कृते आविश्य सकलमुक्त्वा गच्छति भूतसंघः। अथवा एतद्बीजजप्तं बन्धुजीवमाघ्रापयेत्। तेनाप्यावेशो भवति ॥

बन्धुजीवं–उचिचिलन्दन् ॥

शुक्लादिः शुक्लभाः पौष्टिकशमनविधौ कृष्टिवश्येषु रक्तो
रक्तादिक्षोभसंस्तोभनविधिषु भ(ह)कारादिको हेमवर्णः।
धूम्रोऽङ्गामर्दनोच्चाटनविधिषु समीरादिकोलादियुक्तः
पीताभः स्तम्भनादौ मनुरतिविमलो मुक्तिभाजामवादिः ॥

कृष्णाभं घ्राणगेहस्थितमथ नयनध्यातमान्ध्यं विधत्ते
बाधिर्यं कर्णरन्ध्रेऽर्दितमपि वदने कुक्षिगं शूलमाशु।
मर्मस्थाने समीरं शिरसि सपदि वा दुस्सहं शीरोगं
वाग्रोधं कर्णरन्ध्रेऽवनिवृतमथ तन्मण्डले बीजमेतत् ॥

प्रालेयाद्रिविपि च स्वरावृतमिदं नेत्रे स्मृतं तद्रुजं
योनौ वामदृशां स्रवस्रुतिमथो कुक्षौ च शूलं जपेत्।
विस्फोटे सविषे ज्वरे तृषि तथा रक्तामये विभ्रमे
दाहे शीर्षगदे स्मरेद्विधिमिमं संतप्तये मन्त्रवित् ॥

शुक्लादिः शुक्लभाः इत्यादिग्रन्थानामयमर्थः—शुक्लः सकारः। मन्त्रवर्णप्रथमं रेफं त्यक्त्वा तस्य स्थाने सकारः। तत्पूर्वं स्क्ष्म्र्यौं इत्येवं संयोज्य चिन्तामणिमन्त्रं शुक्लस्वरूपेण ध्यायेन्मस्तके पौष्टिकफले च शमनफले च ॥

पुनः रक्ष्म्र्यौं इत्येवं रक्तपदवाच्यरेफादि संयोज्य चिन्तामणिमन्त्रं

रक्तवर्णं ध्यायेन्मस्तके आकर्षणवश्यादिषु । [1]हूक्ष्म्यौंऊं इत्येवं ह्रकारपूर्वकं हेमवर्णं ध्यायेन्मस्तके संक्षोभणसंस्तम्भनादिषु । यूक्ष्म्यौंऊं इत्येवं वायुबीजपुरस्सरं मन्त्रं धूम्रवर्णं ध्यायेन्मस्तके अङ्गामर्दोच्चाटनकर्मणि । लक्ष्म्यौंऊं इत्येवं पृथिवीपुरस्सरं मस्तके ध्यायेत् स्तम्भनकर्मणि । वक्ष्म्यौंऊं इत्येवं वरुणपुरस्सरं मन्त्रं धवळ मस्तके ध्यायेत् मोक्षार्थम् । रक्ष्म्यौंऊं इत्येवं अनलपुरस्सरं [2]कृष्णाभं नयने ध्यायेत् नयनयोरान्ध्यं भवति । एतद्बीजं कर्णरन्ध्रे ध्यायेत् बाधिर्यं भवति । एवमेव वदने ध्यातमर्दितं भवति । अर्दितं–मुखरोगविशेषः । एवमेव कुक्षौ ध्यातं शूलं नाशयेत् । एवं मर्मणि ध्यातं वायुं नाशयेत् । एवमेव शिरसि ध्यातं शीर्षरोगं शमयेत् । एवमेव कण्ठनाळचतुरश्रे भूबीजवृतं ध्यातं वाग्रोध करोति । नेत्रे ठकारमध्ये स्वरावृतमिदं बीजम् ध्यातं नयनरोग शमयति । एवमेव स्त्रीयोनौ स्रवन्तिं रक्तस्रावं शमयति । कुक्षौ ध्यातं चेत् शूलं शमयेत् । एवमेव विस्फोटे सविषे ज्वरे तृषि तथा रक्तामये विभ्रमे दाहे शीर्षगदे स्मरेत् तान् शमयेत् ॥

प्रयोगान्तरम्—

[3]निजनामगर्भमथ बीजमित्यादीनामयमर्थः— साधकनामगर्भमिदं बीजं योनिसुषिरे ध्यायेत् । वशगा भवति । निजशिवशिरसीत्यादीनामयमर्थः । निजलिङ्गशिरसि बीजमन्त्रं स्मृत्वा योनौ प्रवेशयेत् तां योनिं द्रावयेत् । तां स्त्रियं वशयेच्च ॥

प्रयोगान्तरम्—

---

१ यथामातृकमत्र पाठो विलिखित । तत्तद्बीजोपेतस्य कूटाक्षरमयस्य मन्त्रस्य स्वरूपं तु पण्डितैरवहितैर्वेद्यम् ॥

२ षट्कोणस्थं कृष्णाभं इति ख ग घ ङ पाठ ।

३ अत्र मातृकासु निजनामगर्भमित्यादिश्लोको न दृश्यते ॥

मधुरत्रयसंयुतेन शालीरजसा पुत्तळिकां विधाय तेन ।
मनुना जुहुयात् त्रिधा विभज्य त्रिदिनं यस्य कृते वशी भवेत्सः ॥

अयमर्थः — पुत्तळीति साध्यस्य प्रतिकृतिः । शालिचूर्णेन पुत्तलिकां संपाद्य तां त्रिधा विभज्य तां त्रिदिनैः हुनेत् अनेन चिन्तामणिमन्त्रेण ॥

प्रयोगान्तरम् —

विषपावकोद्यदभिधानगतं ठगतं कुकोणगतलाङ्गलिकम् ।
अहिपत्रजप्तपरिक्लृप्तमिदं शिरसो रुजं प्रशमयेददनात् ॥

अयमर्थः — पूर्वं मकारं विलिख्य तदन्तरग्निबीजं विलिख्य तदन्तस्साध्यनाम विलिखेत् । तद्बहिश्चतुरश्रं विलिख्य तत्कोणेषु ठंकारं विलिखेत् । एवं ताम्बूलपत्रे लिखित्वा जप्त्वा अश्नात् । शिरोरोगान् शमयेत् ॥

प्रयोगान्तरम् —

कृत्वा वह्नेः पुरमनु मनुं बन्धुजीवेन तस्मि-
न्नाधायाग्निं विधिवदभिसंपूज्य चाज्यैश्शताख्यम् ।
त्रैलोहाख्ये विहितघृतसंपातमष्टोत्तरं तत्
हुत्वा जप्तं दुरितविषवेताळभूतादिहारि ॥

अयमर्थः — त्रिकोणं विलिख्य तदन्तः मन्त्रबीजं बन्धुजीवरसेन तस्मिन्नग्निं समाधाय संपूज्याज्यैश्शतवारं हुत्वा, प्राक् मातृकाविधानोक्तत्रिलोहनिर्मितांगुलीयके सम्पातं संगृह्याष्टोत्तरशतं जप्त्वा धारयेत् । दुरितवेताळादिशान्तिर्भवति । बन्धुजीवं—उच्चिचिलन्दन् ॥

प्रयोगान्तरम् —

साध्याख्यागर्भमेनं लिखतु शिखिपुरे कर्णिकायां षडश्रं
बाह्येऽश्रिष्वङ्गमन्त्रान्दळमनु परितो बीजवर्णान्विभज्य ।

भूयोऽधः कादियादी त्रिवृतिषु च कुगेहाश्रके नारसिंहं
तस्मिन्कार्यो यथावत्कलविधिरयं सर्वरक्षाकरस्स्यात् ॥

अयमर्थः – त्रिकोणं विलिख्य तदन्तश्चिन्तामणिबीजं साध्यनामगर्भं विलिखेत् । पुनर्बहिः षट्कोणेष्वङ्गमन्त्रान् विलिख्य, बहिरष्टदळं विलिख्य, तेषु दळेषु चिन्तामणिमन्त्रस्याष्टौ वर्णान् पूजाविधानोक्तान् विलिख्य, पुनर्वृत्तत्रयं विलिख्य, स्वरैः प्रथमे वेष्टयेत् । कादिभिर्द्वितीये वेष्टयेत् । यादिभिस्तृतीये वेष्टयेत् । पुनश्चतुरश्रं विलिख्य तत्कोणेषु नृसिंहबीजं विलिखेत् इति ॥

प्रयोगान्तरम् –

टान्ते लिख्यात्कलाभिः परिवृतमनलाग्रासयुग्मेन वह्नि-
द्योतत्कोणेन बाह्ये तदनु सवितृबिम्बेन काद्यर्णभाजा ।
तद्बाह्ये क्ष्मापुराभ्यां लिखितनृहरियुक्ताश्रकाभ्यां तदेतत्
यन्त्रं रक्षाकरं स्याद्ग्रहभयविषमक्ष्वेळजूर्त्यादिरोगान् ॥

अयमर्थः – षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां ठं इति विलिख्य, तन्मध्ये चिन्तामणिमन्त्रं स्वरैरावृतं विलिख्य षट्सु कोणेषु अनलबीजं विलिख्य बाह्ये वृत्तं विलिख्य कादिभिर्वर्णैर्वेष्टयेत् ॥ पुनश्चतुरश्रद्वयं विलिख्य तत्कोणेषु नृसिंहबीजं विलिखेदिति ॥

प्रयोगान्तरम् –

बिम्बद्वन्द्वे कृशानोर्विलिखतु मणिमेनं ससाध्यं तदश्रे-
ष्वग्न्यादीन्व्यञ्जनार्णान्स्वरयुगळमथो सन्धिषट्के यथावत् ।
तारावीतं च बाह्ये कुगृहपरिवृतं गोमयात्रोचनाभ्यां
लाक्षाबद्धं निबध्याज्जपमहितमिदं साधु साध्योत्तमाङ्गे ॥

लक्ष्म्यायुःपुष्टिकरं परं च सौभाग्यवश्यकृत्सततम् ।
चोरव्याळमहोरगभूतापस्मारहारि यन्त्रमिदम् ॥

अयमर्थः—षट्कोणं विलिख्य, तत्कर्णिकायांससाध्यं चिन्तामणिबीजं विलिख्य षट्कोणेषु चिन्तामणिमन्त्रे यानि व्यञ्जनाक्षराणि रेफ-ककार षकार-मकार-रेफ-यकाराणि तानि षडालिखेत्। पुनः षट्कोणद्वन्द्वानां सन्धौ अभितः मन्त्राक्षरे शिष्टचतुर्दशस्वरषष्ठस्वरयुगलं आलिखेत्। तद्बहिः प्रणवेन वेष्टयेत्। तद्बहिश्चतुरश्रं विलिखेत्। एतद्यन्त्रं पटादौ गोमयाम्बुगोरोचनाभ्यां विलिख्य लाक्षयाऽभिवीतं कुर्यात्। लाक्षा जतुः। पट्टे चेल्लेखन्या संलिख्य पश्चादेतैर्जलैर्विलिखेत्। तस्मादुक्तफलं भवति॥

प्रयोगान्तरम्—

साध्याख्याकर्मयुक्तं दहनपुटयुगे मन्त्रमेतत्तदश्रि-
व्यङ्गज्वालाश्च बाह्ये विषतरुविटपे साग्रशाखे लिखित्वा।
जप्त्वाऽष्टोर्ध्वं सहस्रं नृहरिकृतधिया स्थापयेत्तत्र शत्रु-
व्याघ्राहिक्रोडचोरादिभिरपि च पिशाचादयो न व्रजन्ति॥

अयमर्थः—षट्कोणं विलिख्य, तत्कर्णिकायां ससाध्यं चिन्तामणिबीजं विलिख्य, षट्सु कोणेषु अङ्गं मूलमन्त्रस्यावयवं सबिन्दुकं रेफं विलिख्य, बाह्ये वृत्तं विलिख्य, षट्कोणदेशवृत्तरेखां स्पृष्ट्वा अग्निज्वालाकारास्त्रिभङ्गिरेखाः कुर्यात्। एतद्यन्त्रं साग्ररेखाकारस्करवृक्षे फलकीकृते लिखित्वा नृहरिबुध्या स्थापयेत्॥ इति॥ विषतरु—எட்டி.

अथार्धनारीश्वरमन्त्रप्रसङ्गात् अर्धनारीश्वरदैवत्यो व्याख्यामन्त्रो विलिख्यते—

अङ्गऋष्यादिध्यानानि अर्धनारीश्वरचिन्तामणिमन्त्रोक्तान्येव। ओं ह्रीं ह्रूं ज्ञां विद्याराशिस्त्रनमे(न्मे)षस्फुरद्भृंगिगोद्धणउमासार्धशरीराय नमस्ते परमात्मने ज्ञां ह्रूं ह्रीं ओं॥ इति मन्त्रः। अनेन मन्त्रजपेन व्याख्यानसामर्थ्यं भवति॥